

500 mil

- G** **Emi** **Ami** **C**
1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,
Ami **Hmi** **D**
že odešel jsem z domova snad stovky mil,
G **Emi** **Ami** **C**
stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,
Ami **D** **G D**
že odešel jsem z domova snad stovky mil.
2. Čas, ten lásce ublížil, vzdálení jsme pětset mil,
srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil,
těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil,
srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.
3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
lavici teď nádražní za lože mám,
za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,
lavici teď nádražní za lože mám.
4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
tak v tý dálce daleký zůstanu sám,
zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,
[: tak v tý dálce daleký zůstanu sám ... :]

Amnestie

- C** **Ami** **G**
1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C **Ami** **G**
ukrad' mi vaříč na propanbutan,
#Dim **Gdim** **Dmi** **Fmi**
čeho se člověk dnes nedožije,
C **Fmaj7** **C** **Fmaj7**
v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleon,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.
7. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nezklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

Anděl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Až to se mnu sekne

- Ami** **E⁷** **Ami**
1. Až obuju si rano černe papirove boty,
C **G** **C**
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu
Ami
na Slezsku Ostravu od Sykorova mostu,
E⁷ **Ami**
až to se mnu sekne, to bude pěkne,
F **Ami** **E⁷** **Ami**
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
4. Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hoď mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnu sekne,
pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty, až i moja stara pochopi,
že nejdu do roboty, /: kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo
platne, mohlo to byt horši, nebylo to špatne, až to se mnu
(sekne) :/ na na...

Balada z hor

1. C G^7 C
Byl podzimní nevlídný den
 F G^7 C
a na horách už ležel sníh,
 F G^7 C **Ami**
na kraji města dům poslední stál,
Dmi G^7 C
někdo v něm písničku hrál.
2. Tak milou a prostou jak vánek,
co na jaře přináší den,
chvílemi ostrou jak vrcholky hor,
co muže vábí a zvou.
3. Sundal jsem ze zad svou krosnu,
potichu vešel jsem dál,
u okna seděl a jenom tak hrál,
jak by mě čekal a zval.
4. Měl drsnou a zarostlou tvář
jak všichni chlapi tam z hor
a oči čistý jak srpnovej den,
jen bez berlí nemoh' se hnout.
5. Podivnou baladu zpíval,
že pokořil nejvyšší štít,
na cestě zpátky jen jeden zlej krok,
když našli ho, nemoh' dál jít.
6. Byl podzimní nevlídný den
a na horách už ležel sníh,
tma jako samet, ta skryla můj stín,
a refrén mě doprovodil.

Batalion

Ami C G Ami C G Ami Emi Ami
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
C G Ami C G Ami Emi Ami
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami C G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání,
C G Ami Emi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Ami C G Ami Emi Ami
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion zamíří,
C G Ami
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
C G Ami Emi Ami
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:
R:

Bedna vod whisky

- Ami C Ami E**
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
- A D E A**
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kuň cucá whisky jak u potoka mech.
5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.
- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

Blátivá cesta

C **Emi**
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F **C**
cestou dál nechceš jít,
F **C** **Emi**
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi **G** **C**
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami **G** **Ami**
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C **G** **C**
ve slunci kotě usíná,
F **G** **C** **Ami**
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D⁷ **G**
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Bláznova ukolébavka

D **A** **G** **D**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
A **G** **D**
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
A **G**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A **G** **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D **A**
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
G **E**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blizzard

1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]
2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]
3. Kuň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]
4. V dálce světla zaplály, to mé oči hledaly,
potíží je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát,
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

Blízko Little Big Hornu

Ami

4. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,

Ami

A

a z indiánských signálů po nebi letí dým.

A

E7

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Blues folsomské věznice

- G**
4. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C **G**
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
D7 **G**
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
Pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

3. [: Dejte pryč ty věnce,
strhejte ten černej flór, :]
musím vyjet přece,
zelenej mám semafor.

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Carpe diem

- A-** **D-**
1. Nadešel asi poslední den
G **E-**
Podívej celá planeta blázní
A- **D-**
A já neuroním ani slzu pro ni
G
Jenom zamknu dům.
2. A půjdu po kolejích až na konečnou
Hle jak mám krok vojensky rázný
A nezastavím ani na červenou
Natruc předpisům
- A-** **G**
R: Tak tady mě máš
A- **G** **C**
Dnes můžeš říkat klidně co chceš
- Zbylo tak málo vět
A- **G**
Tak málo slov co nelžou
4. Tak už si nebudeme hrát na román
Setři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám jen
Miska cukroví
5. Ať všechny hospody dnes doženou plán
Ať svět z posledního pije a tančí
Já nebudu pít nechám naplno znít
V hlavě všechno co mám
6. Žádný slib z těch co jsem ti dal
Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
Tak ať točí se svět mladší o deset let
Na desce Jethro Tull
7. Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
Carpe diem život je krátký
V tvých očích je klid
A nemám chuť snít co by bylo dál
- R: Tak tady mě máš. Dnes můžeš říkat klidně co chceš
Zbylo tak málo vět, Tak málo slov...

Casey Jones

- G**
1. Pojdte ke mně vy, co máte po práci,
A7 D7
strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,
G
poslechněte si o srdci jako bronz,
D7 G
který nosil ve své hrudi Casey Jones.
2. Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,
Casey vylez' na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,
ve vlaku že poštu veze do Virginie.
- R: Casey Jones na lokálce svojí, Casey Jones - mašinfírů král,
CJ smrti se nebojí, do poslední chvíle na mašině stál.
3. Poslouchejte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,
vlak nabíral čím dál větší zpoždění.
4. Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl: "Ať nás třeba vezme d'as,
poštovní vagon, ten já dovezu včas!"
- R:
5. Někdy je život strašnějšší než v černejch snech,
někdy má člověk počkat, nebejt samej spěch,
Casey kouká a voči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.
6. A tak se teda řítí proti vlaku vlak,
lidí už se zachraňujou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,
když pod ním jeho loď jde vstříc hlubinám.
- R:
7. Až pojeděš tam k Virginskejm horám blíž, uvidíš tam vedle
trati z pražců kříž, koleje tam v noci svítěj' jako bronz,
tam umřel král mašinfírů Casey Jones. R:

Cukrářská bossa-nova

- Cmaj⁷ C#dim Dmi⁷ G⁷**
1. Můj přítel snídá sedm kremrolí
Cmaj⁷ C#dim
a když je spořádá, dá si repete,
Dmi⁷ G⁷
cukrlátko,
Cmaj⁷ C#dim Dmi⁷ G⁷
on totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí
Cmaj⁷ C#dim
a je to paráda, chodit po světě
Dmi⁷ G⁷ Cmaj⁷ C#dim Dmi⁷ G⁷
a mít, mít v ústech sladko."
- Cmaj⁷ C#dim Dmi⁷ G⁷**
R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
Cmaj⁷ C#dim Dmi⁷ G⁷
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
Cmaj⁷ C#dim
všechny cukrářky z celé republiky
Dmi⁷ G⁷
na něho dělají sladounké cukrbliky
Emi⁷ A⁷
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
Dmi⁷ G⁷ Cmaj⁷ C#dim Dmi⁷ G⁷
tuhletu cukrářskou bossa-novu.
2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek, říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám, koukej,
jak mu roste oblost budoucích maminek a já mám podezření, že
se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč a já zůstanu sám,
úplně sám. **R:**
3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: "Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se skáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari. **R:**

Čekej, malá Gréto

1. Jak dlouho nám to ještě, hoši, vydrží,
až prázdněj vagón ve stanici nám nezastaví,
myšlenky na burze jednou samy podraží,
směnky dalek zapadnou do pražců a do kolejí.

R: Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto,
jako tenkrát pára zpívá vlakový blues,
jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto,
a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
kde voní starý lípy a tymián.

2. Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí,
hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli,
měnili svou barvu za každýho počasí,
kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují.

R:

3. Tak to táhnem po svejch krajem rybníků, od souvrati podél
trati jako hejna ptáků, v očích modrý slunce, v patách tisíc
patníků, bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků.

R: + a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
kde voní starý lípy a tymián ...

Červená řeka

- C C⁷ F C**
5. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
Emi Dmi G⁷
a od ranče k ranči se najímat dám,
C C⁷ F C
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
Emi Dmi C
potkal jsem holku vod Červený řeky.
2. Pak začlo mi trápení a spousta běd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.
3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.
4. Sotva mi však řekla: "Miláčku můj," ze skal se ozvalo: "Bídáku,
stůj!" a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.
6. Tam pušky se ježily, moc jich bylo, mně štěstí se najednou
vytratilo a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.
- G G⁷ F C**
*: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
G C Ami
já poslal je na jednu z nejdelších cest
C C⁷ F C
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
Emi Dmi C
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Chodím po Broadwayi

1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]

D
R: Singi jou jou jupí jupí jou,
A
singi jou jou jupí jupí jou,
D **G**
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
D **A** **D**
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černochoz svoboděn.

R:

Darmoděj

- Ami** **Emi** **Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami **Emi** **Ami Emi**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Ami**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi **F**
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim **E7** **Ami**
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Ami **Emi C G Ami F F#dim E7 Ami Emi C G Ami F F#dim E7**

R: Na na na ..

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek, jenž prochází všemi sny,
ale dnům vyhýbá se, váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod
jazykem, když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Diego

D **Emi** **G** **D**
R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
Emi **G** **D**
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

- D** **Emi** **G** **D**
1. Za to hřibě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,
Emi **G** **D**
za to hřibě, done Diego, za tu malou bílou tvář. **R:**
2. Do očí pohled' svýmu koni, až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý a vzpomeň na těch chvil pár. **R:**

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčkový done Diego,
co to hřibě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo
ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým živým
uzlíčkem v sedle. **R:**

Divokej horskej tymián

- D** **G** **D**
1. Dál za vozem spolu šlapem,
G **D**
někdo rád a někdo zmaten,
G **F#mi**
kdo se vrací, není sám,
Emi **G** **D** **G** **D**
je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián

D7 **G** **D** **G** **F#mi**
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi **G** **D** **G** **D**
bílou nocí k milování z hor divokej tymián. (**pískat R**)

3. Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám, je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

Divoké koně

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami**
1. Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :
Dmi Ami Dmi Ami Gdim (F)
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně ...

Dokud se zpívá

C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G
5. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi⁷ G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
F G C Ami G
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
F G F G C Emi Dmi⁷ G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem mihá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
F G C Ami G
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
F G F G C Emi Dmi⁷ G
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Doney Gal

1. G D C G
1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
 D C G
stádo mu zbloudilo bůhvíkam.

 G
R: Ať sníh či déšť padá tmou,
 D G C G
já a můj Doney Gal nesmíme snít,
stále dál cestou zlou
 D G C G
já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

R:

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.

R:

Frankie Dlouhán

G **C** **G**
3. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G **D** **C** **G**
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
G **C** **G**
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
D **C** **G**
za čas odletěl, každý zapomněl.

G **D**
R.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
C **G**
po státech toulal se jen sám,
C **G** **D**
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
C **G** **Emi**
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
C **D**
a každej kdo s ním chvílku byl,
C **D** **G**
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hardy

1. JÓ, vo poslední pranicí měl Hardy mušku zlou
a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,
to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
nechtěl, aby znovu tekla krev.

R: A teď mu zní, teď mu zní poslední, poslední
zvoneční, jó, pohřební,
v okolí se každej bál, koho sejme Hardy dál
a marně za ním oddíl vojska hnal.

2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
ted' v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

R:

Hlídač krav

C D G

Pam pdadadm.....

G

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

C

D

G

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

C

D

G

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

G

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

C

D

G

od rána po celý den zpívat si jen,

C D G

zpívat si: pam pam pam padadadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,

s nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v E dur pam padadadadam...

Ho ho Watanay

1. ^DSpinkej, ^Cmůj maličký, ^Dmáš v očích hvězdičky,
^Cdám ti je do vlasů, ^Gtak usínej, ^Dtak usínej.

R: ^DHo ho Watanay, ^Cho ho Watanay, ^D
^Cho ho Watanay, ^Gkiokena, ^Dkiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

Holubí dům

Emi D C H⁷ Emi
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
D C H⁷ Emi
stával v údolí mém starý dům.
G D G D G
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Emi D C H⁷ Emi
měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Emi Ami D⁷ G Emi
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Ami D⁷ G
míval stáj roubenou, bílý štít.
Ami D⁷ G Emi
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Ami H⁷ Emi
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R: Zpívám ptákům a zvláště holubům, stával v údolí mém starý dům
...

Hotel Hillary

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F **G** **Ami**
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
F **G** **Ami**
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

- R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi **D**
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi **D** **Ami**
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhý funebrákům navzdory.

- R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
[: a ta nám zbejvá. :]

2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.
3. Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už odvál všechen dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

Já, písnička

Dmi **C**
1. To já, zrozená z nemocných básníků,
Ami **Dmi**
z tichých vět po nocích utkaná,
C
to já, zrozená, není mi do smíchu,
Ami **Dmi**
když mám být pod cenou prodaná.

F **C**
R: Kdo vás obléká do šatů svatebních,
Dmi **A**
holky mý ztracený, ztracený,
Dmi **C**
ženich spí na růži, až někam pod kůži
Ami **Dmi**
se můj strach do klína schovává.

2. To já, zrozená v hospodách na tácku
raněných ospalých milenců,
to já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.

R:

3. To já, písnička, ležím tu před vámi,
jenom tak, spoutaná tolikrát,
to já, písnička, provdaná za pány,
kteří pro lásku smí o mně hrát.

R:

Já jsem vandrák a karbaník

- C** **C⁷** **F**
1. Já jsem vandrák a karbaník a po krajích jezdím sám,
C **Ami** **G⁷** **C**
sotva leze už můj vraník, jó, a taky dost chlastám.
2. Že jsem syčák a že jsem sígr, nechce mě znát ani bůh,
šerif číhá na můj flígr, jenom chřestýš je můj druh.
3. Jak tak jezdím na vraníku, tak už neznám pojem čest,
ten není v mém zákoníku, tam je jenom nůž a pěst.
4. Já jsem vandrák a karbaník, zkouřenej jsem nehezky,
tak mě můžeš, bože, škrtnout v tý svý knize nebeský.

Jantarová země

- Ami** **C** **Ami**
1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C **Emi**
ulicí je ženou dolů k ohradám,
Dmi **Ami**
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi **Ami**
bujný hlavy skloní někam do trávy.

- Dmi** **Ami**
R: Krá, až si kabát změní,
Dmi **Ami**
krá, bílé vrány odletí,
Dmi **Ami**
krá, v jantarový zemi
F **Emi**
přistanou v jiném století.
2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

R:

Jarní kurýr

1. **C** Dunění kopyt **F** večer **C** slýchávám,
Emi **E**
údolím jarní kurýr jede k nám,
Ami **G** **F** **E7**
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami **G** **F** **E7** **Ami**
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
G
Ví, celej kraj to ví,
F **G** **F** **E7** **Ami**
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jaro

Ami **C** **G** **Ami**
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz.

C **G** **Ami**
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.

2. Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh.
A vánice sílí v poryvech ledových.

C **G**
Ref 1. Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá.

Dmi **G7**
Do sýpek se raději už nikdo nedivá.

C **G**
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří

Dmi **G**
a hladoví ptáci přilétli za zvěří,

Ami
a stále blíž.

2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naši zkratkou, je tam velký sráz
a v téhleté bouři si tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.“

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když se kuň vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla nad tím obrazem, já klobouk sňal.
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

Jdem zpátky do lesů

Ami7 **D** **G C G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G C G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed vého pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Pak půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

5. Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky slíz' a dal, vše mi
dal, [: a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo nemá vlohy, nic
neznamená. :]

6. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se
žen, [: jó, kladou mi pastí a do pastí špek, já na ně mastím, jen
ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku
mou, kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř
než v Sing-sing.

Jeřabiny

- Emi** **H**⁷
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C **G** **Ami** **D**
zástupce pro týl šlápl na bělásku,
Ami **Emi** **H**⁷
zahynul motýl jako naše láska,
Emi **H**⁷ **Emi**
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Ještě mi scházíš

Ami **Ami/G** **F**
1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
Ami **Ami/G** **F**
ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
Dmi **F**
ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
D[#]dim **E**
náš nový běhoun v síni.

Ami **G**
R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,
C **C/H** **Ami**
že nepřicházíš, že nepřijdeš,
F **E**
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,
Ami **G** **C**
že prostě jinde s jiným jseš,
E **F** **E** **Ami** **Ami/G** **F** **Ami** **Ami/G** **F**
ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.

R:

Jó, třešně zrály

1. **C** Jó, třešně zrály, **G** zrovna třešně zrály, **C**
E⁷ sladký třešně zrály a vlahej vítr vál, **Ami F G⁷ C G**
C a já k horám v dáli, **G** k modrej m horám v dáli, **C**
E⁷ Ami F G⁷ C G⁷ sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

C R: Jó, třešně zrály, **Ami Dmi G⁷ C** zrovna třešně zrály,
E⁷ Ami F Dmi G⁷ C sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo, milá hezká dámo, zač
bych potom stál, ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály, sladký třešně zrály a vlahej
vítr vál, a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E⁷ Ami F Dmi G⁷ C G^{#7} C sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Jožin z bažin

Emi **H** **Emi**
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
H **Emi**
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
D7 **G** **D7** **G H**
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Emi **H** **Emi D7**
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

G **D7**
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
G
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
D7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
G
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
C **G** **D** **G**
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C **G** **D** **G H**
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
'Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!'

R:

3. Říkám: 'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.'
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kamarád

D

1. Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
každej kamarád si s kytarou svý tóny nachází,

G D

lajlalaj ...,

A

A+

D

jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.

D G A Hmi A D G A Hmi A D

R: Lajlalaj ...

2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukrývej.

R: Lajlalaj ...

3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct svý poctivý jen "ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šeptem řeknou: byl to
kamarád.

R:

Kampak trempe

- C** **G**
1. Kampak trempe, trempe kamaráde, kam tak pospícháš, :
G **G7** **C** **G** **C**
Jedu na slezinu, nemám na mašinu, co se mě tak blbě ptáš.:
2. Bůra v kapse pingl přes rameno na tramp pospíchám,
a že nejsem pánem ani astrachánem na glajzu taky nemám.
3. Čeká na mě ta sázavská parta kluci od vody,
a že nejsou páni ani astracháni, jsou to kluci přírody.
4. V osadě se sejdem ze všech koutů přijď se podívat,
kytara tě zmámí až uslyšíš v dáli staré tramské písničky hrát.
5. Naše píseň pomalu už končí a my půjdem spát,
kanady si zujem, dekou se přikrejem, dobrou noc si budem přát.
(nebo pane Bože to je smrad)

Kdyby tady byla taková panenka

1. : Kdyby tady byla taková panenka,
 G7 **C**
 která by mě chtěla, :
 F **C**
: která by mi chtěla syna vychovati,
 G7 **C**
 přitom pannou býti. :
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
 přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
 do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
 do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šít
 bez jehly a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šít
 bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
 až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
 až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
 (Ami)
 byl by konec všemu. :]

Když mě brali za vojáka

- Ami** **C** **G** **C**
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dmi **Ami**
vypadal jsem jako blbec,
E **F** **G** **C** **G**
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Ami **E** **Ami**
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učití,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr, tak se sbalit nechala,
-la, -la, -la, tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila,
-la, -la, -la, jakpak se vám líbila.
No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

- G**
1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C **G**
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
D7 **G C G D7 G**
a tu svoji nejmilejší hrál.
- R: /: Ty jsi ta nejkrásnější holka z JZD
to říkají všichni sousedé (jen já ne) :/
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kennedy

- E** **H7** **E**
1. Stalo se to v Texasu v roce třiašedesát,
E7 **A** **E**
když John Kennedy do Dallasu se přijel podívat.
E7 **A** **E**
Všichni lidé jej vítali a všichni vyšli ven,
A **E**
nikdo netušil jak tragicky se skončí tento den,
2. John Kennedy jel se ženou tou dallaskou ulicí,
podával ruce s úsměvem a mával kyticí.
Kdesi ve skladišti vrah tam stál a v ruce osud měl.
Puškou mířil na ten vůz, co v něm John Kennedy jel.
3. Pak tři výstřely padly, tak rychle za sebou,
John Kennedy padl zasažen tou kulkou vražednou.
Ach můj bože volala jeho žena Jacqueline,
umírajícího zvedajíc na svůj klín.
4. I když odešel nám navždy, myšlenky živý jsou.
I když odešel jeho myšlenky s námi tu zůstanou.
Život dal za svou zem, co víc si mohl přát.
Odpověď na tu otázku může jen vrah sám dát.

Kluziště

- C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G**
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- C Emi7/H Ami7 C/G**
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi7/H Ami7 C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kočovníci

Ami **Emi** **Ami**
1. Stáda hnát je pěkněj job k jatkám stepí dlouhou,
Emi **Ami**
jak honákem se můžeš stát, já řeknu pravdu pouhou:
C **G** **C** **G**
to chtěli skot pro Queensland, do Campsey, jak je zvykem,
Ami **Emi** **Ami**
a přišel jsem a vzali mě, a tak jsem kočovníkem.

C **G** **C** **G**
R: Tak podej kolem láhev a podle starejch zvyků
Ami **Emi** **Ami**
na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků.

2. Už dobytek se počítá a všechno už se chystá,
muži sedí na koních a brzo hned se z místa,
jsou zlý i dobrý tady, Ir, Němec v jednom šiku,
advokáti, doktoři v tý bandě kočovníků.

R:

3. Já takhle ráno stáda pás', kde tráva byla svěží,
že přerazí mě, ať jdu pryč, hned usedlík sem běží,
já říkám: 'Tiše, brácho, já bouchám někdy mžikem,
tady mluvíš s poctivým, cti dbalým kočovníkem.'

R:

4. Prej dobytek nám zabaví, no tohle pro nás není,
je moc těžký nás nachytat a přimět k zaplacení,
a maso v krámě koupit je proti našim zvykům,
zaběhlej se najde kus, ten patří kočovníkům.

R:

5. A děvče v Sydney povídá: 'Pryč nechod', jsem tak sama,'
já na to: 'Škoda, do sedla už nevejde se dáma,
tak chlapci, táhnem zpátky, ať kdo chce co chce říká,
někde poblíž Marano prej hledaj' kočovníka.'

Ami **Emi** **Ami**
R: + na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků ...

Kouzelník

1. Když jsem měl bratru asi tak pět a půl let,
zdál se mi vážně velice prostý svět,
táta s mámou přáli si někoho ze mě mít,
já ved' si svou: bude ze mně kouzelník.

R: Co račte si přát, já splním rád,
snad chcete-li létat či se u moře hrát,
co račte si přát, já splním rád,
a jakékoliv přání, stačí rukou ukázat.

2. Když po létech přešlo mě stále jen si hrát,
co kázala mně máma, začal jsem vážně brát,
dál přišla starost, jaký povolání vlastně chtít,
jedno znal jsem jistě: nebude to kouzelník.

R:

3. Není to tak dávno, přišel mně můj syn říct:
"Ahoj, tak jsem tady, táto, já už vím, čím chci být."
Já se jen usmál a zachovat chtěl jsem klid,
však překvapil mě tím, že řek', že chce být kouzelník.

R: + a jakékoliv přání, stačí rukou ukázat ...

Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Kytky stále ještě voní

- C** **Dmi**⁷
1. Mám blízko do lesů a do strání,
Emi **Dmi**⁷ **G** **C**
do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
Dmi⁷
na starou boudu slunce zaklepe
Emi **Dmi**⁷ **G** **C**
a vypráví, proč léto každoročně končí.
2. Zavřu své oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.

- C** **Ami** **Dmi**⁷ **G**
R: Kytky stále ještě voní, bílé mraky - stáda koní
C **Fmaj**⁷
brodí se modrou oblohou,
C **Dmi**⁷
zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Emi **F, C, Cmaj**⁷, **C, Cmaj**⁷
a cigaretu fajnovou.

3. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
ve chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.
4. Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad býváš v létě sám.

R:

Let It Be

(Kapo - 4)

1. Tahle fotka ta mi nezestárla, jen já mám víc let a dní
vzpomínám jak hráli - Let It Be.

Kytara a vlasy v tváři, patnáct let a zábradlí
zpíval jsem své lásce Let It Be.

Ref: Let It Be, Let It Be, Let It Be, Let It Be,
zpíval jsem své lásce - Let It Be.

2. I později jsem nespolehal na žádné prázdné modlitby
Mě zněla jen jedna - Let It Be

Věděl jsem že každý smutek jako perly ozdobí
křišťálové tóny Let It Be

Ref: Let It Be, Let It Be, Let It Be, Let It Be,
křišťálové tóny - Let It Be **2x**

3. Od kytary a vlasů v tváři celé roky stále zní
v mé každé písni kousek - Let It Be
Jestli písně mají duši scházejí se na nebi
Pak mojí hvězdě hrajou Let It Be.

Ref: : Let It Be, Let It Be, Let It Be, Let It Be
mojí hvězdě hrajou Let It Be. :

Let It Be, Let It Be, Let It Be, Let It Be
(zpívej ber a dávej Let It Be)

Lojza a Líza

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!"

"Ano, Lízinko?"

"Dojdeš pro vodu?"

"Už běžím."

"No proto."

- G C**
1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
G C D G
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo...

McLaren

[illegible]

Železná těžební věž, dřevěnej trám
na špičkách smrků, modrý nebe nad hlavou
//: a dole v šachtách, kamarády mám
v uhelným prachu tam dole pod travou ://

Řekni McLareně, muselo to být?
Těch třicet mužů mohlo ještě žít.
//: Špinavý prachy své do hrobu si vem
Proklínám to jméno McLaren ://

Po celé Albertě budou zvony budou znít
řekni McLarene, muselo to být?
//: Špinavý prachy do hrobu si vem
Proklínám to jméno McLaren ://

Marnivá sestřenice

- C** **G⁷**
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
C
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
C⁷ **F** **Fmi**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C **A⁷** **D⁷** **G⁷** **C**
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Medvědi nevědí

- Ami** **Dmi** **Ami** **E**
1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami** **E** **Ami**
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
- G** **C**
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
G **C**
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
G **C** **C⁷**
medvědi je v městě vymění za zlatáky,
F **C** **Ami** **Dmi** **G** **C**
za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

Paddling Tramp: www.VODOvandry.cz (vodácké filmy a informace nejen pro vodáky)

- 58

Mexiko

- Ami** **E**
1. Já v Mexiku byl na montáži,
Ami
já byl tam hlavně kvůli gáži.
E
Dělal šupito presto pronto,
A
aby doma narostlo konto.
- E** **A**
R: Mexiko, Mexiko, Mexiko, Mexiko,
E **A**
Mexiko, Mexiko, Mexiko, Mexiko.
2. Hubenej jsem se domů vrátil,
v Mexiku živej jsem byl z keksů,
nevěrnou ženu nejdřív zmlátil
a potom spěchal do Tuzexu.
- R:
3. V bance mi vodečetli daně,
já montoval jsem z půlky na ně.
Advokát ženy mý se rozhod',
že půlku z půlky schlamstne rozvod.
- R:
4. Kufry mi žena vyhodila do ulice,
ze zbytků tý ubohý renty
jako jedinej v republice
já v bonech platím alimenty.
- R:

Mississippi blues

- Ami** **Dmi**
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami G Ami
kalhoty si o plot potrhal,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál,
C F
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi E
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
Ami Dmi
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.
- C Ami F G C**
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Ami F G C Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhěj klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R:

Mlýny

R: [: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
otáčí, otáčí, otáčí. :]

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
melou bez výhod a melou stejně všem,
melou doleva jen a melou doprava,
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
melou otrokáře, melou otroky,
melou na minuty, na hodiny, na roky,
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
já už slyším jejich hlas.

R:
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas: no tak už melte, je čas!

R:

Montgomery

G **C** **Ami**
Děšť ti, holka, smáčel vlasy,
D7 **G**
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
C **Ami**
kde jsou zbytky tvojí krásy,
D7 **G**
to ví dneska snad jen Bůh.

G **C** **Ami**
R: Z celé jižní eskadrony
D7 **G**
nezbyl ani jeden muž.
C **Ami**
V Montgomery bijou zvony,
D7 **G**
déšť ti smeývá ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R: Z celé ...

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R: Z celé ...

Děšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R: Z celé ...

Náhradní víkend

D C D
1. Zase patníky vyskakují ze svých děr,
jsem černej pasažér na nákladáku,
náhradní víkend mám a neurčítej cíl,
všechno jsem utratil a podobám se vám.

D D7 Emi
R: V kapse mi šustí papírový blues,
G A7 D
a to nic není pro údolí tvojí blůzy,
D7 Emi
pro tělo křehký, co chtělo rovnou chůzí
G A7 D
dojít bez ohnutí na konečnou.

2. Dám si láhev desítky vychlazenou deštěm,
mně chutná nad ránem i slunce s oblohou,
cikády křičí, to zas bude horkej den,
která z vás mi schová moji hlavu ubohou.

R:

3. V neděli se vracím navečer, je konec svátku,
přines' jsem ti v kabátu vítr a smích,
chtěl bych jen trochu lásky a něco bez úplatku,
ty děláš, jako že spíš a máš zimu na dlaních.

R:

4.=1.

Námořnická

D **G**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla

D **A⁷** **D**
vydal se napříč vanou,
G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
D **A⁷** **D**
pluje za krásnou Janou.

F[#]mi⁷ **Hmi⁷** **F[#]mi⁷** **Hmi⁷**
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje

E **A⁷**
lákaají odvážné kluky,
D **G**
snad právě na něho štěstí se usměje,
D **A⁷** **D**
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Není nutno

- C** **Dmi**
1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
G⁷ **C G**
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

C **A-** **C** **A-**
*: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
C **A-** **C A** **F G⁷**
zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.

3.=1.

4.=1.

Nevadí

- A E
1. Napůl jako hrou a napolovic vážně,
D A
čerstvou maturitou zmužnělý,
E
chtěl jsi dobýt svět, a svět se tvářil vlažně
D A E
na tvý bubnování nesmělý,
A E
hlavu plnou věd a nadějí svý mámy,
G D A E
zkoušky přijímací, potom pád,
A E
znalosti jsi měl, cos' neměl, byli známí,
D A
takže litujeme, za rok snad,
Hmí F#+ Hmí7 E A
a tehdy poprvé jsi řekl: nevadí, zase bude líp.
2. Pomalu šel rok, a zase stejná škola,
čekáš předvolání každéj den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá,
takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějakej týden
stojíš na radnici s holkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl: nevadí, zase bude líp.
3. Neměli jste byt a vlastně ani prachy,
prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy,
starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci,
další připomínky řešil soud,
a tehdy potřetí jsi řekl: nevadí, zase bude líp.
4. Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou,
se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se stranou,
vzal sis dovolenou, chceš mít klid,
osamělý dům u rychlíkové trati, oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí, život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni, sakra, to svý "nevadí, zase bude líp" ...

Nikdo se nesmál

- E** **F[#]mi** **E**
1. U dveří mi zazvonil svět,
A **H** **E**
já vypad' z plínek rovnou do ráje,
F[#]mi **G[#]mi**
v ráji hrál se špatný kabaret
A **F[#]mi** **A** **E** **A**
dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.
2. Hlavou mi vrtá zvědavěj červotoč,
když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.

F[#]mi H⁷ **E**
R: V hospodě pláče harmonika dětí,
F[#]mi H⁷ **E**
pocestný vítá u pípy klaun,
F[#]mi **G[#]mi**
jakpak se máme, jak to s náma letí
A **F[#]mi** **A** **E**
až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.

3. Stojím frontu na děravej fáč,
denně slyším smutný řehtání,
morálku těch, co držej' karabáč,
to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.
4. Po nocích žiju, už nemám ani strach,
i když mi vemou kliku ze dveří,
stejně bych oknem za muzikou plách'
a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál.

R:

R: Na na na ...

Odmítám zapomenout

C **D-** **F** **C**
3. Odmítám zapomenout na to, že žil jsem dny zázraků.
Stezkou já tichou chodil, kde oheň zářil tmou.
Odmítám zapomenout vůni rán i příchut' soumraků,
proud říček, co jsem brodil pod modrou oblohou.

R: Jízdenka zpáteční ještě platí
a můj stín vytvoří tulácký vak.
Měsíc dal zelenou nad mojí tratí,
ještě mi nehouká poslední vlak.

2. Odmítám zapomenout a vzdát se navždy vého širáku
i písničkách unavených, když je cesta zlá.
Odmítám zapomenout na mapy cest ve světlech tiráků,
dým ohňů ohořelých, co ranní mlha zná.

R:

3. Odmítám zapomenout luční vůni lesních seníků,
i když vím, tulácká hůl má rub a líc.
Odmítám zapomenout a trhat ty stránky z deníku.
Odmítám zapomenout a přiznat si, že je mi víc.

Oranžový expres

C **C**⁷
1. Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej,
F **C**
už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,
G **C**
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?" "Nevím." "Na New York?" "Nevím."
"Nebo na Nashville?" "Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty
pražce drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

Oregon

Emi **G** **Emi**
3. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
G **Emi**
kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
Ami **Emi**
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
Ami **H**⁷
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
Emi **G** **Emi**
kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

C **D** **G** **Emi**
R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
C **D** **Emi**
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:

R: Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Outsider waltz

C **Emi**
3. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
Dmi **F** **G**
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,
Dmi **G** **C** **Ami**
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
Dmi **G** **C** **G**
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

C **Ami**
R: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
C **A**
to dávno znám, já prožil to sám,
Dmi **G** **Dmi** **D**
kráčíš dál a cesta se kroutí,
Dmi **Emi** **G** **C**
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R:

R:

Paní má se má

G **C** **F D7**
1. Každé ráno probouzí mě slunce hořící
G **C**
a listy jív se rosou zachvějí,
G **C** **F D7**
vítá mě tu šafrán spolu s jemnou skořicí
G **C**
a jas tvých očí s barvou šalvějí.

2. Každé ráno otvírám svůj krámek pod věží
a vůněmi vám kornout naplním,
ke mně každý spěchá od nás hned tak neběží,
dnes každý zná můj krámek s kořením.

C **D7** **G G7**
R: Říkají, že paní má se má,
C **D7** **G**
že její muž jsem právě já,
C **D7** **G** **C**
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá,
C **G** **C**
[: paní má se má, voní mátou. :]

3. Každý večer zavírám svůj krámek petlicí
a otvírám svou náruč dokořán,
teplo tvé mě vábí, moje láska vonící,
i den k nám vklouzne vůní uhoupán.

4. Každý večer uvařím ti jasmínový čaj
a ustelem si květem lipovým,
pohár vína půlnoční teď naplň po okraj,
co nestačíš mi říct, sám dopovím.

R: Říkají, že paní má se má, ...

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty úspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Partyzánká

D-

Skal a stepí, divočinou,

F **C7** **F**

hladový a roztrhán,

G-

|: s puškou v ruce, s ohněm v srdci

D- **A** **D-** **D7**

uhání vpřed partyzán. :|

V Ukrajině a v Povolží,
jak hejna hladových vran,
|: řádí bílých eskadrony,
jde je potříit partyzán. :|

Od Baltu s větrem o závod
až po Tichý oceán
|: rozmetá divize bílých
slavný rudý partyzán. :|

Všechna síla, štěstí, život
byl jim revolucí dán,
|: proletářům všeho světa
příkladem je partyzán. :|

Petěrburg

Ami **F** **E** **Ami**
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F **E** **Ami**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C **Dmi** **E**
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F **D[#]dim** **H⁷** **E**
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami **F** **E** **Ami**
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošířá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :]

Pijte vodu

C
R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
G C
pijte vodu a nepijte rum ! :]

C
1. Jeden smutný ajznboňák
G C
pil na pátém nástupišti ajrkoňák,
C
huba se mu slepila
G C
a diesellokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze džberů,
proto všichni Plíhali a Becheři
mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všeličo a voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jesteś my chłopci z Warszawy,
chodime pociagem za robotou do Ostravy,
štery litry vodka i mnůžstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

R:

5. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům. R:

Píseň malých pěšáků

1. Je nás víc než loni,
obyčejnejch pěšáků,
chodíme hledat víru svou,
v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2. Ráno bývají' smutný nádraží,
lásky odjíždějí' se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci silnice...

R: Má svou jistou píseň,
s košilí kdo spí drátěnou,
ó, lidé, tiše půjdem
do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty svý
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží, co hledají' mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou a pak v objetí s nimi odletí.

R:

3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

Píseň psaná na vodu

- G** **C**
1. Nad lotosovým květem na vteřinu zastavil se čas,
G **C** **G**
na břehu cop si plete dívka, jež má velmi tichý hlas,
Emi **Hmi** **Cmaj**⁷
je slyšet klapot větru o koruny sekvojových dřev,
C **Ami**⁷ **D**⁷ **G**
na tisíc kilometrů slyším její velmi něžný zpěv.
2. Mládenec útloboký odvažuje od břehu člun,
v rákosí u zátoky měsíc se vynořil z vln,
z nebe se na zem sypou stříbrňáky dynastie Čcheng
a starý básník Li-Po báseň píše na pergamen.
3. V klobouku čaroděje ukrývá se tygr a hroch,
dívce se srdce směje, po hladině přichází hoch,
lehounce vlny plynou, básník má čarovnou moc,
rozprostřel nad krajinou svoje ruce, a je tu noc, na na ...

Píseň zhrzeného trampa

- C** **G** **F** **C**
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písň z pamp,
F **C** **G** **C** **G**
hóhóhó, a neznám písň z pamp,
C **G** **F** **C**
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
F **C** **G** **C**
hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
2. Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví, hóhóhó, jen ať to každej ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer libový.
- C** **G** **Ami** **F** **C**
R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
G **C** **G**
já mám rád jazz (folk), rock,
C **G** **Ami** **F** **C**
chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
G **C** **C**⁷
to prý jsem cvok,
F **C** **D**⁷
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům
G
jsem říkal: "Bane, pane,"
C **G** **Ami** **F** **C**
já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
G **C**
tak v autokempu.
3. A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný legrácky, hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký, hóhóhó, čestný čundrácký."
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, hóhóhó, akordy na Vlajku.
- R:
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha, hóhóhó, a mám zaracha, na vandr
jezdím k Markétě a dávám si bacha, hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb, hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp, hóhóhó a zase bude líp."
- R: + v tempu.
- 5'. A tak je mi do pláče, že nesmím na vandr, hóhóhó, že nesmím na vandr,
a namísto maskáče nosím skafandr, hóhóhó, nosím skafandr.
- 6'. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb, hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp, hóhóhó a zase bude líp."

Pampelišky

1. G D G D
1. Hora skrývá slunce pod klobouk, z oblaků do pampelišek fouk.
D7 G G7 C
Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
Cmi G D G
snad až k tobě, moje drahá, dolétnou.
2. Z oblaků až k tobě doletí, podle nich budeš mít děti tři.
Ty budou krásné tak, jako jsi ty, dobrou noc,
má drahá, tak už spi.
3. Kouzelná je řeka na horách, po ní plul jsem jako v mátohách.
Tys byla krásná, první láska má, mně se zdá,
že se na mě z nebe usmíváš.
4. Tichá píseň nese se nocí, ostřejch hochů toulavejch srdcí.
Umlkla banja, ztichly kytary, sbohem buď,
mé krásné děvče z Montany.
5. Tam v kolíbce malý hošík spí, přemýšlím, o čem tak asi sní.
Zdědil mou hůl a tornu toulavou, půjde tam,
kde pampelišky zlaté jsou.

Pískající cikán

- G D G Ami Emi D**
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G D Emi C G Ami G C D
tam, kde stráň končí vonicí, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pláně

(můj tatka)

- A-** **D-** **A-**
1. Ta cesta přes pláně snad nikdy neskončí,
F **G** **A-**
Slunce svým žářem mi mozek vysouší.
2. Slunce pálí čím dál víc
a můj kůň už nechce dále jít.
- R:** Proč já blázen jsem se na to cestu dal
a se svým koněm snášel ten pekelný žár.
3. Supi se vznáší nad hlavou,
čekají až se stanu jejich potravou.
4. Kůň už padl, já po svých jdu dál.
Slunce pálí, mě bolí snad každý sval. **R:**
5. Zestárnul jsem snad o 10 let.
Supi krouží, čekají až dojde mi dech.
6. Slunce mi pálí do otevřených ran.
Kéž by ty mrchy pošly za tu bolest co teď mám. **R:**

Podzimní

D **Emi** **D A⁷ D**
Za komunistů se špatně nežilo,
Emi **D A⁷ D**
v létě bylo vedro, v zimě sněžilo,
A **E⁷** **A E⁷ A**
zjara ledy tály, byly povodně,
D **Emi** **D A⁷ D**
to jste, milé děti, přišly o hodně!

Pojedou

Emi **G**
1. Proč pláčeš, ty se bojíš, už jde na start, vždyť to znáš,
Ami **Emi**
stíráš slzy, v depu stojíš a tiše mu zamáváš.

Ami **Emi**
R: Pojedou, pojedou.

2. Je vás víc v těch blůzách bílých, jak stojíte u trati,
vyhlížíte v tmavých brýlích s nekonečnou závratí.

R:

Emi **G**
*: Dýcháš silnic prach, máš stopky a máš strach
Ami **Emi**
a hlídat čas je tvé poslání, to věčné čekání,
Ami **Emi** **Ami** **Emi**
kdy pojedou, pojedou, pojedou, pojedou.

3. Víم dobře, co ti skrýval, že dnes skončí raději,
že už není to, co býval, tak jen čekej s nadějí.

R:

4. Teď hlásí jeho jméno a tribuny vstávají,
tam teď nesmíš, uzavřeno, přesto všichni čekají.

R:

5. Tvoje stopky v trávě leží, tak jen "sbohem" zašeptej,
vteřiny si dále běží, ale ty už nečekej.

R:

6. I po letech tě tam zdraví, v jeho depu měříš čas,
čas, který se nezastaví, jako dřív tu čekáš zas.

R:

R:

Poraněný koleno

- Emi** **D**
1. Poraněný koleno to místo jméno má,
Emi **D**
krví zpitá země, co tance duchů zná,
Emi **D**
bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,
C **(H7)** **H7 (Emi)**
země, která skrývá zlatej prach.
2. Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejch tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvolý jít.
- Emi** **C** **G**
R: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,
Emi **G** **Emi**
zazní hlas, zazní hlas touhy mý,
C **G**
Siouxové táhnou z rezervací zas,
Emi **G** **Emi**
táhnou zas, táhnou zas, stateční.
3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.
4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.
- R:
5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.
6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtěj' si taky hrát.
- R: R:

Potulní kejklíři

Ami **Emi** **Ami Emi**
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami **Emi** **Ami Emi**
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C **G**
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami Dmi G C E⁷
životem malinko unaveni,
Ami **Emi** **Ami Emi Ami Emi**
potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechn sních už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

Ami **Emi** **Ami Emi Ami Emi C G**
R: Kejklíři, kejklíři jdou.

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odína
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R:
R:
R:

Proklatej vůz

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plác,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz...

R:

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz.....

R:

Přijela jsem v cadillacu

- G** **Ami D**
1. Přijela jsem v cadillacu
Emi C **Hmi**
s mlhou v očích probdělých rán
Ami G
a s povzdechem ranních vlaků,
Hmi C G
řekla: můj cit je vyprodán.
2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice a od koní,
a toužil moc ji obejmout,
než desátá nám zazvoní.
- G** **Ami D**
R: Nad krajinou čertovskej smích,
Emi C **Hmi**
nad krajinou se spoustou rýh,
Ami G
vychází den pokojem mým,
Ami C G
ujíždíte na plný plyn.
3. Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch trav na mezích,
seno v lukách a drobněj špás
jistě by stál i za ten hřích.
4. S vámi, slečno z cadillacu
s mlhou v očích probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků,
odjedete, až zevšedním.
- R:
5.=1.

Přítel

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to řas. **R:**
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmiň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední. **R:**
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.

R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj jediný příteli, zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.

Rána v trávě

Ami **G** **Ami** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
3. Poznal Moravěнку krásnou
Ami **G** **C**
a vínečko ze zlata,
G **F** **C**
v Čechách slávu muzikantů
Ami **Emi** **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami **Emi** **Ami**
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Ráno bylo stejný

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

Rovnou

- G** **G7**
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C **G**
prsten si dej za klobouk,
C **D7** **G** **Emi**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
G **D7** **G**
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.
- 4.=2.

Růže z Texasu

- C** **C7** **F** **C**
1. Jedu Vám večer stezkou dát koňům v řece pít,
Ami **Dmi** **G7**
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
C **C7** **F** **C**
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Ami
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
Dmi **G** **C**
ale tahle hraje prim.
- F** **C**
R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
Ami **Dmi** **G7**
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C **C7** **F** **C**
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
Ami **Dmi** **G7** **C**
tuhle žlutou růží z Texasu budeš pořád mít už rád.
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, a teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- R.
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm Měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
- R.
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růží voňavou.
- R.

Řeka hučí

1. Řeka hučí v klínu rozervaných skal,
víttr skučí, jak by se všemu jen smál,
peřej kánoí zmítá, v dívce dlouho již skrytá
mizí tíseň, když slyší jeho píseň:

R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
snad se tvé srdéčko té dálky nebojí,
tam v zátocině je naše chajda malá,
skrytá před světem, jak sis přála,
pohádku lesů přenesu do tvých očí
a svět se s námi v té samotě zatočí,
[: řeka nám píseň bude hrát,
že tebe, děvčátko, stále mám rád. :]

2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
proud jen šeptal, když před svou chatou stáli,
šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
pak jí zpíval píseň, kterou rád míval:

R:

Řekněte jí

1. Sníh padá do větví u břehů jezerních,
víttr odvál z těchto míst dávno tvůj letní smích.
Jezerem už nebrázdí teď stíny kanoí,
jen sosny kolem stojící tvý jméno šeptají.

R. Řekněte jí, řekněte jí, že čekám na ni dál.
Řekněte jí, řekněte jí, jak dlouho jsem tu stál,
snad odpoví, snad odpoví, že sen se mi jen zdál
a už dávno, dávno víttr všechno svál.

2. V oblacích šedavých letka vran odlétá,
proč láska výdycky vydrží jen zjara do léta.
Jako dým šedivý teď můj život zůstal,
a jak ty sosny ve větvích tvý jméno šeptám dál.
R.

Salome

Ami **C**
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami **C**
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.

Ami E Ami
R: Salome, noc už je na sklonku,
C
Salome, podobnas' úponku,
G
podobna kytaře pro svého vladaře,
E
Salome, tančíš.

R: Salome, stali už Křtitele, Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru
Ami C F E Ami C E
krví ti planou, Salome, la la la ...

2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse nemá se štkát.

R: Salome, netanči, nechceš-li, Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů krůpěje vína.

R: Salome, trochu jsi pobledla, Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E Ami C G E Ami
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Samota

E **E⁷** **A** **E**
1. Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrejval,
H⁷ **A**
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
H⁷ **E**
co je ti platný, že jsi kapitán.

2. Do zrzavejch strun alek banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

E⁷ **A** **H⁷** **E** **C[#]mi**
R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
A **H⁷** **E**
jak máš žít, abys byl milován,
E⁷ **A** **H⁷** **E** **C[#]mi**
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
A **H⁷** **E**
za tebe sní kapitán Korkorán.

3. Na tváři mech mám z alekých cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

1. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotou znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

R:

Sej lásku po lidech

Cmaj⁷ **Ami**
1. Pro ty zklamaný, co maj' smutek jen pro sebe,
C **G** **D**
pro ty vyvolený, co si myslí, že přijdou do nebe,
Cmaj⁷ **Ami**
pro ty hrdiny, co klidně žijou bez titulů,
C **G** **D**
pro ty chytrý, co stále válčí s blbostí,
Cmaj⁷ **Ami**
pro nás hloupý, co žijem jen tak z radosti,
C **G**
pro ty šťastný, co se o svý štěstí rozdělí,
A **Ami D⁷**
pro ty moudrý, co nám dávaj' naději.

C **Cmaj⁷** **Hmi**
R: Sej, sej lásku po lidech,
Ami **Ami⁷** **G** **E**
dokud je ještě v nás, dokud nám stačí dech,
C **Cmaj⁷** **Hmi**
sej, sej lásku po lidech,
Ami **Ami⁷** **G** **E**
možná svět pomine, možná, že taky ne,
Ami **D⁷** **G**
možná si budem blíž, o moc blíž.

1. Pro ty holky, co vždy naplno milujou, pro ty kluky, co si budoucnost jen malují, pro ty lháře, co nám lásku slibují, pro ty blázny, co si ve folku libují, pro ty folkaře, co nemají na vybranou, pro ty na koních, co nám říkaj': "Život je show!", pro ty normální, co nikdy nikam nepíšou.

R:

2. Pro ty dobrý, co maj' dobrotu v náplni, pro ty ostatní, co mají už postavení, pro ty schválený, co lidem nejsou chválený, pro ty neschválený, co držejí se při zemi, pro ty vzdálený, co pijou whisky a vzpomínaj' v posteli, pro ty nesmrtelný, co po smrti jsou nevinny, pro ty smrtelný, kteří píšou dějiny.

R:

Severní vítr

1. **C** **Ami**
Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
F **G** **C**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
Ami
hlava mně pálí a v modravé dáli
F **G7** **C**
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C **C7** **F** **C** **G** **G7**
R: Severní vítr je krutý, počítej, lásco má, s tím,
C **C7** **F** **C** **G7** **C**
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vitr... /:k nohám ti dám...nevrátím :/

Slavíci z Madridu

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- Dmi Ami**
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Snad jsem to zavinil já

Ami C D Dmi E
1. Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,
Ami C D Dmi
nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami C H B Ami
R: Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní,
Dmi G C E
snad jsem to zavinil já.

2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.

R:

Spatřil jsem kometu

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G⁷**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E⁷**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G⁷

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E⁷

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal
nebeské zákony, hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvážná tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se
narodí, že kořen s větví ve strom se spojuje a krev našich
nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který
už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne
vysvlékla celéhodonaha.

5. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem,
hleděl jsem nahoru, až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, já už
tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě
...

Statistika

D

1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

G

A

D

Hmi

R: [: Statistika nuda je, má však cenné údaje,

G

A

G

D

neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřídte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

R

Svatá Kateřina

C

Gmi

1. Svatá Kateřina hudecům housle bere,

Emi

G⁷

bílý koně žene do strání,

F

C

pryč z našeho domu, až na samou horu

G⁷

C

písně z duše vyhání.

2. Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.

3. Svatá Kateřino, přines hudecům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát.

Emi **D** **C** **Emi**

D A Emi

D	C	Emi
---	---	-----

D A C E

G

F D

C A7 D7

G

F D

Emi

Tam na Piccadilly

G **C⁷** **G**
3. U mýho krámku tam na Piccadilly
D⁷ **G**
čistím boty od pinavých cest,
C⁷ **G**
čistím duši toho, kdo se bojí
D⁷ **G**
vyhnout blátu a nastavit pěst.

G **C⁷** **G** **D⁷** **G**
R: Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
C⁷ **G** **D⁷** **G**
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.

4. Buď pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.

R:

5. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.

R:

6. A když prší tam na Piccadilly,
čistím boty od pinavých cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.

R:

Těšínská

- Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami**
1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C Dmi
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral
bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo
hraniční závoru a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe, ženu a děti a těšínské
nebe, ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
na na na ...

Tisíc mil

- G** **Emi**
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami **C**
stopy déšť a vítr smyl
Ami **D** **G D**
a můj kůň i já jsme cestou znavení.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
- 6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- Emi** **Ami** **D** **G**
8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

Toulavej

- Ami** **G**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami **E**
jeden z těch, co rozuměj',
Ami **G**
ať vám poví, proč mi říkaj',
F **Ami**
proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- F** **G**
R: Sobotní ráno mě neuvidí
C
u cesty s klukama stát,
F **G**
na půdě celta se prachem stydí
F **G**
a starý songy jsem zapomněl hrát,
Ami
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě ulože', je to fajn,
vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.
- R:
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: víítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívatjeden blázen - Toulavej.
- R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu
rád, vzpomenu rád.
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

Tulácké blues

1. G C^7 G
1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
 C^7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
 C^7 G $\text{F}^\#$ F E
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
 A^7 $\text{D}^7 (\text{A}^7)$ (D^7) (G)
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Tulák

D

Potkal jsem tuláka ten uměl hrát oh ho,

A

potkal jsem tuláka ten uměl hrát oh ho,

D

D7

ten když do ruky vzal si flétnu svou,

G

Gmi

D

A7

D

všem se líbilo a nejen náhodou ho oh ho oh ho.

Netušil, co má před sebou o ho,

netušil, co má....

nástroj jiný že naučí se hrát,

housle že tím jsou daný akorát ho, o ho o ho.

Jednou si řek: "Kde je můj job? o ho,

jednou si řek....

místo si našel u potulný kapely,

tam na kytaru hrát ho učili ho, o ho, o ho.

Z kytary k bendžu už je jenom skok,

z kytary k....

celý Státy s tím posazem sjezdili,

Chikago, New Zork, Jižní Antily ho, o ho, o ho.

Džezmeni blednou závistí o ho

džezmeni blednou....

Dizzy, Duke, Miles, Count si říkají,

dají se na skifl, jazzu nechají ho, o ho, o ho.

V bufetu

C **G**
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Ami **Emi**
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami **C** **A**
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
D⁷ **G**
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.

2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhleto mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásce,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.

F **G** **C** **Ami**
R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi **E** **Ami**
pro jednu trpaslici ze sádry,
Emi **C** **A**⁷
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D⁷ **G**
jako by ji uplácal sám Michelangelo,
F **G** **C** **Ami**
nosil jí rybízové korálky,
Dmi **E** **Ami**
koukala nepřítomně do dálky,
Emi **C** **A**⁷
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D⁷ **G**
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.

3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.

4. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedné lodi všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebičky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.

R:

V jedným dumku

- C** **G**
1. V jedným dumku na Zarubku
G⁷ **C**
mjal raz chlopek švarnu robku
G **G⁷** **C**
a ta robka toho chlopka rada nemjala.
G
Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl,
G⁷ **C**
on tej svoji robce všicko porobil,
G
čepani ji pomyl, bravku dával žrat,
G⁷ **C**
děcka musel kolibat.
2. Robil všecko, choval děcko,
taky to byl dobrotisko,
ale robka toho chlopka rada nemjala.
Štvero novych šatu, štvero střevíce,
do kostela nešla, enem k muzice,
same šminkovani, sama parada,
chlopka nemjala rada.
3. A chlopisku - dobrotisku
slze kanu po fusisku,
jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,
do hospody zašel, vyplatu prepil,
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,
a tu svoju robku zbil.
4. Včil ma robka rada chlopka,
jak on píská, ona hopka,
Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.
Věřte mi, luďkově, že to tak ma byť,
raz za čas tři robce kožuch vyprášit
a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka.

Válka růží

- Dmi** **G** **Dmi** **A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
 Dmi **Gmi** **Dmi A**
 nad ztichlým polem válečným, derry down,

 F **C** **A** **Dmi** **Dmi/C B^b** **A**
 jen ticho stojí kol kolem a vítěz plení vlastní zem,
 Dmi **Gmi** **A** **Dmi**
 je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
 kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
 na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 dva rody živí jeden hněv, derry down,
 kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 však hlína pije jednu krev, derry down,
 ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Velrybářská výprava

D **G** **A7** **D**
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:
Hmi **Emi** **A7** **D**
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
G **A7** **D**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Hmi **Emi** **A7** **D**
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

D **G** **A7** **D**
R: : Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Hmi **Emi** **A7** **D**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu ha-do-vi.

D **G** **A7** **D**
Rec.: "Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachachachá,
Hmi **Emi** **A7** **D**
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed."

R:

Vlajka

- Dmi** **A**
1. Vše tone v snách a život kolem ztich',
A7 **Dmi**
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
D7 **Gmi**
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
Dmi **A7** **D**
z písniček známých vše jistě vytuší.
- D** **G** **A7** **D**
R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
Fmi+ **G**
hned se s mráčky snoubí,
D **A7**
vlát bude zas, až mládí čas
D
opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

R:

Vlaštovko, leť

- C** **Ami**
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vyleť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světlonoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
Ami
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
C
vlaštovko, leť ...

Všech vandráků múza

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chceme do rána,
než napadá sníh,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejších dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle můza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:

*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Všechny cesty začínají k ránu

1. Stávají ve frontách na pozlátko,
bledé ženy, včera dívky z měst,
a doufají, až splatí všechny splátky,
že koupí jednu z dobřejch cest.

2. Stromům kreslí podzim další vrásky,
milenci šli někam domů spát,
prominentní synáčkové zlobí
a klasikové mohou hrát.

3. Všechny cesty začínají k ránu
po chudé a krátké snídani
a málem věříš na pitomou fámou,
že ti není šestnáct a pár dní.

4. Tak se díváš, pokud možno zpříma,
na hvězdy, které jsou nám vzdálený,
když v limuzínách letí do neznáma,
my v hospodách jsme zavření.

5. Jen tuláci jsou stejný jako kdysi,
brázdí světem jak ty, můj anděli,
a věří, že si najdou tichej domov
někde v posledním údolí, jenže:

6.=3.

7. Na na na ...

Vůz do Tennessee

- C** **G7** **C**
1. Tam za Modrou horou, Modrými lesy,
F **C**
tam je domov můj, tam leží Tennessee,
F **C**
tam vrátit se k mámě zas bych jednou chtěl,
G7 **C**
vždyť pět dlouhejch let už jsem ji neviděl.
2. Zapřáh' jsem svý koně a dal jsem jim směr:
tam za Modrou horu, jen dál na sever,
proč severní hvězda se zdá mlhavou
a divnej mrak-divnej stín mám za hlavou?
3. Proč můj vůz je náhle černej jako tér
a míří na jih, když chci já na sever,
proč maj' koně v hlavách černý chocholy,
proč díra, co mám v hlavě, už nebolí?
4. Proč víko mi na postel přitloukají
a proč poslední sbohem mi dávají,
vždyť loučím se s nima snad ne naposled,
tak proč ženský pláčou, mužský hryžou ret?
5. Proč spouštěj' mě pod zem u dvou borovic,
proč hážou na mě hlínu, když jim chci jen říct:
"Tak vzkazte mý mámě za Modrý lesy,
proč můj vůz nedojel do Tennessee!"

*: Tennessee, Tennessee ...

Za chvíli už budu v dáli

G

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Ami

světla vlaků vidím plát,

D

tak na svůj nárazník čekám,

C

G

už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.

G

Ami

R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

D

C

G

o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakověj zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

R:, R:

Za svou pravdou stát

Ami **G** **Ami**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dmi **Ami** **E** **Ami**
jen na tobě teâ záleží, na jakou hru se dáš.

E **Ami**
R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: [: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6.=1.

R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

Zachraňte koně

Emi **Ami**⁷
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C **D** **G C H**⁷
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi **Ami**⁷
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C **H**⁷ **Emi**
hejna kohoutů, a bůhví kam.

G **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami **C**
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami **H**⁷ (**D**⁷)
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

G **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G **Hmi** **C**
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
zachraňte koně ...

Zatímco se koupeš

(A) Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 G A⁷ D
na největší loupež ve mně se střádá,
 Gdim Hmi
tak, jako se dáváš vodě,
 A⁷
vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

- R: D G D
Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
 Emi G D
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
 Emi G D
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
 Emi G D
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

- Emi A⁷ D Emi A⁷ D
R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

Zátoka

1. V zátoc^Ce malý je celej den stín,^F
dneska je tichá, já dobře vím,^C
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,^{Ami}
za vodou čekám na lásku svojí.^C
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.
4. Zítra se vrátím na jižní díl,
v zátoc^Ce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zatracenej život

1. To bylo v Dakotě po vejplatě,
whisky jsem tam pašoval,
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
s holkou jsem tam špásoval.

2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnál.

R: Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal,
udělal přemet a jako tur řval,
do dále upaloval.

3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebíral,
všechny své prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.

4. Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

R:

5. Jó, rychle oplácí tenhle svět,
než bys napočítal pět,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.

6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.

R: Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál, potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dále upaloval.

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Dmi **Ami**
*: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E⁷ **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
Ami
1. Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E⁷
v boudě dobrej mašinfíra nejni žádnéj srab,
Ami **Dmi** **E**⁷ **Ami**
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E **E**⁷ **Ami**
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

2. Když z komína vod mašiny letí černej dým, na tom světě jenom jednu věc na tuty vím, na tom světě širokým věc jednu jistou mám, na kolejích chudej hobo není nikdy sám, jó, chudej hobo není nikdy sám.

Dmi **Ami**
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E⁷ **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi **Ami**
to znám, to dobře znám, znám, znám,
E⁷ **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.

3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej, vlak to žene do tmy jako bejček splašenej, radujte se, občánkové, hobo es jedou k vám, na kolejích chudej hobo není nikdy sám, jó, chudej hobo není nikdy sám.

4. Pod zádama uhlí mám a deku dřavou, místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou, navečer jsem do vagónu zalez' jako krab, i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap, jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap. **R:**

5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát, usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad', jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap", i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap, jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap. **6.=2., R:**

Zelené pláně

- Ami Dmi Ami E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami F C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G C A⁷
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadáni v tý pláni zelený.
- F G C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
Ami F G C
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítra ráno v pět

1. **Emi** **G**
Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C **D⁷** **G** **E⁷**
ještě si naposled dám vodu na zdraví,
Ami **D⁷** **G** **G/F[#]** **Emi**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami **H⁷** **Emi** **E⁷** **Ami D G G/F[#]** **Emi**
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami **H⁷** **Emi**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zrádný banjo

G
1. Slunce pálí jak ďas a za krátkej čas
D⁷
vzdáš hold suchej švestce,
sem, do žáru skal, psa bys nevyhnal,
G
a tím spíš žádný jezdce,
ptáci ani "píp", i čtvernohej můj džíp
C
trávu nechce žrát,
G
než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
D⁷ **G**
tak mně nezbejvá, než polku hrát.

C **G⁷**
R: Zas to zrádný banjo ve svejch rukách mám,
C
zas to zrádný banjo šátkem utírám,
F
do dlaní mě pálí tenhle hromskej krám,
C
radši bych ho vzal a do bazaru dal,
G⁷ **C D⁷ G**
jenže pak bych tu zůstal sám.

2. Slunce pálí si dál jako horkej tál,
v prstech praskaj' klouby,
je-li pondělí nebo snad úterý,
jó, po tom je mně houby,
kojot hledá tůň, i vestoje můj kůň
klidně zůstal spát,
než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
tak mně nezbejvá, než polku hrát.

R:

Zvedněte kotvy

- D**
1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
A
okamžik malý jen, než poplujem dál,
D
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
G **Gmi**
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
D **A** **D**
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.
- D** **A** **D**
4.=1. + sil už málo mám, tak nechte mě plout ...

Zvláštní znamení touha

- Ami** **Dmi**⁷
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedých mraků
E⁷ **Ami**
mlčenlivej zástup kamarádů,
Dmi⁷
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
G **C**
blíží se s duněním vodopádů.
A **Dmi** **G** **C**
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
Ami **Dmi**⁶ **Ami** **E**⁷ **Ami**
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červených baretů.

C **Emi** **Ami** **E**
R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
F **Dmi** **A**
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
C **Emi** **Ami** **E**
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
F **Dmi** **A**
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červených baretů.

R:

Žízeň

C **F** **G** **C**
1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
F **C**
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G **C**
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F **C**
stačí říct, kde najdu vláhu
F C **G**
a zchladím žáhu pálivou,
C
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F **C**
stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

Bitva o Karlův most

1. **C** **G** **C**
Má vlasy dlouhý do půl pasu,
C **F** **C**
k turistům jistou náklonnost,
C **G** **C**
barokní sochy v letním jasu
C **F** **C**
sedí tu jako hejno vos.

Ami **Emi** **F** **C**
: Má vlasy do pasu a jen tak pro radost,
C **G** **C(F)**
nabízí ortel nebo spásu, :

C
v bitvě o Karlův most.

Emi **F** **C**
R: To pro tebe král Karel Čtvrtý,
F **Emi** **Dmi**
má lásko vlasatá,
G **C** **F**
: dával do malty žloutek
Dm **C** **F** **C**
a mrhal úsilím a pruty ze zlata. :

2. Má vlasy dlouhý do půl pasu, svůj bledej šampónovej chvost
a svádí právě toho času bitvu o Karlův most.

Am **Em** **F** **C**
: Má v očích muškety, děla a čeká na Švéda,
C **G** **F** **C**
klíč ke zbrojnici těla až na Kampě mu dá. :

R: To pro tebe král Karel Čtvrtý, ...

3. Máš vlasy dlouhý do půl pasu, tvou svatou válku vidí most,
barokní sochy v letním jasu a Němců kolem jako vos.

Am **Em** **F** **C**
Máš vlasy do pasu a jen tak pro radost
C **G** **F** **F** **C**
v bitvě o Karlův most
nabízíš ortel nebo spásu 3x

Jednohubky

A E F#mi
Narezlá hudba vodovodní trubky
D F#mi Hmi E
tvou hlavu zlehka zaplní
A E F#mi
až přijdeš ke mě na jednohubky
D F#mi Hmi E
pokterých i můj kocour zavrtní.

Můžeme se mít trochu rádi
a po tý kráse jen tak snít
až přijdeš jednou na jednohubky
naplníme štěstím celý byt.

Tak tu sedím hodiny letí
domovník vrata zamyká
můj šarm - hromádka smetí
o patro níž kohoutek zavzlyká.

Tak tu sedím hodiny letí
prostřený stůl jen si brát
zhrzená touha svátek světlí
co dělat - jen se nedat zmást.

Až příště půjdeš na jednohubky
nedej na to co o mně říkají
jsou to jen řeči závistivý tetky
nedej na to oslice jen hýkají.

Až příště půjdeš na jednohubky
po kterých i můj kocour zavrtní
nedej na to co ti o mně řekli
nenalezneš utrápený stvoření.

Obelisk

A2 **Emi7**
Milovali se jen dyž se měli rádi

A2 **Emi7**
Kávu pili Když jim bylo černo

A2 **Emi7**
Neptali se kdo je druhá -druhý

A2 **Emi7**
Platili dluhy Bez antických gest

Ami G C Emi

Utopili se a šli pak spolu domů
A koupili si Tuttiho Medvídka s duší v plyši
A také několik osobních nepřátel
Jenže pak nevěděli pro pána co s nimi

Náruživostem svým rozorali meze
parku hudba hrála Ona plakala
šetřili si Podívat se chtěli do Pompejí
dříve než nějací piloti z pitomých rozkazů

Kvetly jim růže A tvářičky na mrazu
Naplňovali údivem Cukřenky Svět A sebe
Byli nezaručení Ale též neodvysílání
Léčili kočku která spolkla nit

Uprostřed té niti Světlo Odejít
Umřeli v horoucím A přesvědčivém stisku
Toto je pravda Pravda Samá Pravda
KONEC OBELISKU

Variace na renesanční téma

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
Ami **F** **G** **Ami**
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
Ami **F** **G** **Ami**
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.
C, G, Ami, D, F, Emi, Ami

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 F **G** **Ami**
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
 F **G** **Ami**
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
Ami **F** **G** **Ami**
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.
Ami **F** **G** **Ami**
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.
C, G, Ami, D, F, Emi, Ami

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
 F **G** **Ami**
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
C, G, Ami, D, F, Emi, Ami

Stříhali dohola malého chlapečka

G **C**
Stříhali dohola malého chlapečka

Ami **D**
kadeře padaly k zemi a zmíraly

G **C**
Kadeře padaly jak růže do hrobu

D **Ami** **Emi**
železná židle se otáčela

Šedaví pánové v zrcadlech kolem stěn
jenom se dívali, jenom se dívali
že už je chlapeček chycen a obelstěn
v té bílé zástěře kolem krku

Jeden z nich Kulhavý učitel na cello
zasmál se nahlas a všichni se pohnuli
Zasmál se nahlas a ono to zaznělo
jako kus masa když pleskne o zem

C Ami7 D G

Učeň se dívá na malého chlapečka
jak malé zvíře se dívává na jiné
ještě nechytit a rvátí si z cizího
a už přeci

Ráno staví svou růžovou bandasku
na malá kamínka, na Vincka chcípáčka
a proto učňovy všelijaké myšlenky
jsou vždycky stranou a trochu vlažné

Toužení svědící jak uhry pod mýdlem
toužení svědící po malé šatnářce
sedává v kavárně pod svými kabáty
jako pod mladými oběšenci

Stříhali dohola malého chlapečka
dívat se na sebe, nesmět se pohnouti

nesmět se pohnouti na židli z železa
D **Ami** **Emi**
už mu to začlo

Kdybych já byl kovářem

G F

Kdybych já byl kovářem

C G

a měl jeho sílu

F

žářem výhně pak ozářen

C

ukul bych si vílu

Víla z jisker zrozená

a z drahejších kovů

zněla by mi jak ozvěna

každý večer znovu

F

G

R: Marně výheň roztápím

F

marně kovy sháním

to já se spíš utrápím

ta víla není k mání

Víla z jisker zrozená...

Mezihra

R: Marně výheň...

Víla z jisker zrozená...

Kdybych já byl kovářem...

.../žářem výhně pak ozářen

já ukul bych si vílu:/ 3x

Svatá Kordula

Dmi

Už se zas v tvých mořích topím
pod hladinou schází dech

C

tak to bejvá, tak to bejvá

V očích kouř válečných flotil
budí moji klidnou krev
už se slejvá, už se slejvá

Dmi

C

Dmi

Máš plno krás jsi můj půlnoční příliv

F

Ami

budeme plout po vlnách

F

G

zůstaň tu se mnou

Dmi

F

G

Dmi

R: Tam v hlubokých vodách proudem hnán

G

Ami

popluje nocí náš katamarán

C

F

to my už dávno budem spát (na něm Kordula bude stát)

Svádím boj na širém moři
vášeň jak zbabělý kat
břehehlídábřehehlídá

Škrtneš sirkou a já shořím
luna už svléká černý šat
a vlny sténaj a vlny sténaj

Máš plno krás jsi můj půlnoční příliv
budeme plout po vlnách
zůstaň tu se mnou

R:

Tam v hlubokých vodách proudem hnán
popluje nocí náš katamarán, dnes raděj zemřít než se bát.

Morituri te salutant

- Emi D Ami Emi
1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
G Ami D7 G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D(-)
a pírká touhy z křídel Pegasů. :
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :
- D
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi D7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi D Emi D Emi H7(-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :

R:

Klukovské války

Ami **Emi**

1. Teplý večer, lidé v oknech vyloženi,

Ami **Emi**

sídlíštěm zní znělka Televizních novin,

Ami **Emi**

ze zbytků rour skáčou kluci uječení,

Ami **Hmi** **Emi**

vedle na balkóně na hlavě stojí jogín.

2. 'Kluci, já jsem jako slavný lovec,'

křičí náčelník a rezavý plech kropí,

'hele, von je praštěnej, ten borec,

si myslí, že ho budu poslouchat, když má kopí.'

*: Už máme luk a šíp, už máme nůž, heč,
kteří jsou kteří?

Ami **H7** **C7/C#** **H7**

R: Stmívá se, jak se hned zmenšil svět,

Ami **Hmi** **Emi** **Ami**

řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva,

Hmi **Emi**

řekni, že ti to nevadí, že neva, že neva,

Ami **Hmi** **Emi** **Ami**

řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva,

Hmi **Emi**

řekni, že ti to nevadí

3. 'Hele, to se musíš vyjádřit, s kým vlastně jseš, jestli s Nováčkem anebo se Škardou, a jestli s žádným, dostaneš po hubě, jak chceš, pic ho na smetáku, počítej s pěknou petardou.'

*: Už máme důvod, už máme cíl, heč,
kteří jsou kteří?

R:

4. Těžký mrak tu visel nad okrajem pole,
ale vždyť se jim přece nic moc nemůže stát,
'já jsem ještě slavnější lovec, vole,
a kdo není se mnou, ten musí s náma bojovat.'

5. 'Vy jako lovíte v mém lovišti,
nesmí se kamenem, klackem ani pěstmi,
zajatce upálíme tady v ohništi
a jedem! Au! Do hlavy se mlátit nesmí!'

*: Už letí kámen, už teče krev, au,
kteří jsou kteří?

R:

6. 'Martine, slyšíš, Martine, pusť to dítě!'
'Proč, mami, dyť my ho chceme přece jenom upíct.'

'Tak Martine, kruci, pustíš ho, ale okamžitě!' 'Horák, ty jseš mrtvej, nemůžeš přece utýct!'

7. 'Martine, tak ihned nech tý války,
jak koně se v tom blátě válej' po sobě,
co z vás bude, lumpi, až budete velký,
[: mazej fofrem domů, počkej, jak slízneš po hubě!'] :

*: Už máme plyn a tank, už máme atom, heč,
kteří jsme kteří?

Ami **Hmi** **Emi**

R: + řekni, že ti to neva, že neva, že neva,

Ami **Hmi** **Emi**

že neva, že neva, že ne, že neva ...

Mávej

E **E7**
R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
A **E**
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
H7 **A** **E** **A E**
tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

A
1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
E
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
H7
a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
E **H7** **E**
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

H7 **A** **E** **A E**
R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

-

R: A vítr, můj vítr snad přijde a já s ním poletím ...

Píseň, co mě učil listopad

kapo II.

- G** **C** **G** **C**
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G **Emi** **Ami D7**
málokdy si nechám něco zdát,
C **G** **Emi** **C**
doma nemám stání už od jarního tání,
F **G**
cítím, že se blíží listopad.

- G** **F** **C** **G**
R: Listopadový písň od léta už slýchám,
Ami C **G**
vítr ledový přinesl je k nám,
F **C** **G**
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
Ami D7 **G**
listopadový písni naslouchám.

2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Když se čas naplnil

C **Dmi** **G7** **C**
R: Hřbety kopců hladím zapoceným sklem.
Dmi **G7** **C**
Na rádiu ladím noční country jam.
Emi **F** **Fmi**
V autě se mnou sedí lásky co jsem měl,
C **C7** **F** **Fmi** **C** **G** **C**
když se čas naplnil, tak já zas jinam jel

Dmi **G** **G7** **C**
Poznal jsem ji tak z léta a plná byla snů.
Ami **Emi** **F** **G**
Po ní zůstala mi věta "Buď můj medvídek Pú".
C **C7** **F** **Fmi**
Tu lásku v měkkých kopcích už podzim nepozná
C **F** **Fmi** **C** **G** **C**
a tak na ni vzpomínám, když odjíždím v dál.

R: Hřbety kopců hladím...

Holku jsem měl z té obce, když doprava bys jel,
to dosvědčí mi kopce, já žárlit neuměl.
Já poslední to zjistil a v tichosti to bral,
že se čas naplnil, tak táhnul jsem zas dál.

Nádraží

C

R: Jen prázdný nádraží na tebe dýchá samotou

Dmi

a žádnéj vlak, ani nákladní tu nestaví

F

C

F6 C

na duši stín jak zvalenej kus trávy, na duši stín,

C

1. Už je to roku pár, co jel jsi po ní naposled

Dmi

nebyl jsi sám, kdo přišel se s ní rozloučit.

F

C

Nebyl jsi sám, komu úsměv ze rtů zmizel,

C

G

C F C

nebyl jsi sám, komu vzali, co měl rád.

R: Jen prázdný...

2. A čas šel dál, ale tady už se zastavil,

koleje zarůstá jenom tráva na pražcích.

Ty se sem vracíš, jak toulavej syn k mámě,

ty se sem vracíš, když nevíš kudy dál.

R: Jen prázdný...

Nadějí

- Ami D**
1. Když spí dva odsouzení
Ami D
v lukách u hořících klád,
Ami D C
ten dým a ta tráva je změní,
G Emi Ami G Emi Ami G Emi Ami
než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.
2. Když dva se nepodřeknou
v noci u mlčících vrat,
ta tma a to ticho je svléknou,
než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.
3. Můj most, já vím už, kde je,
padá a před ním je drát,
a drát, když skočím, se chvěje
něžnou nadějí, něžnou nadějí, něžnou nadějí.

Sedmnáct dnů

Emi Ami
Jak zavoláš,

Emi
když ti dávno v hrdle vyschnul hlas
H7
tvůj krk je připravenej na provaz,
Emi Ami Emi
kterej se houpá blíž a blíž.

Ami
Kam zavoláš,
Emi
když tvoje oči vidí pustinu,
H7
nejradši lehnul by sis do stínu
Emi Ami Emi
jenom kdyby tu nákej byl.

E7 Ami
R1: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
D7 G
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
Emi H7 C Ami
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
H7 (-) Emi Ami Emi
máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

Jezdci jsou blíž,
pustinou jenom dusot koní zní,
ubal si cigaretu poslední,
než zazní obávané hlas.
Hands up old boy,
bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.

R1: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

R2: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek šerif o něm "Byl to chlap".
Tak naposled pohled na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Šest bílých koní

G
1. Jako by andělů chór, tam z pólnoční strany hor
G7
píseň divnou začal hrát, vím proč vítr teď přestal vát,
C
good by Joe, good by Joe
D **G**
šest bílých koní už mě veze tmou

G **C**
R. Sbohem všichni, co jsem znal,
D **G**
já už slyším zlatých kopyt cval.

2. Teď už vím, není to sen, že je náhle tak černá zem,
noc bez hvězd a bez mraků, jenom šest bílých oblaků,
good by Joe, good by Joe,
šest bílých koní už mě veze tmou.

R. Sbohem vše, co měl jsem rád,
já už vidím bílý hřívý vlát.

3. Jako by andělů chór, tam z pólnoční strany hor
píseň divnou začal hrát, vím proč vítr teď přestal vát,
good by Joe, good by Joe
šest bílých koní už mě veze tmou

R. Sbohem všichni...

C
*: Good by Irene, good by Irene,
D
sbohem Marty, sbohem Marty,
C
good by Joe, good by Joe,
D7 **G**
šest bílejších koní už mě veze tmou.

Ruty šuty Arizona, Texas

C G7
1: Šinu si to starým Colorádem, v tom uslyším výkřik vzdálený,
C C7 F Fmi C G7 C
Jedu podle hlasu a k mému úžasu, leží tam muž k zemi skolený.

C G7
R: Ruty, šuty Arizona Texas (Karamba), ruty šuty Arizona má,
C C7 F Fmi C G7 C
Jedu podle hlasu a k mému úžasu, leží tam muž k zemi skolený.

C G7
2: Obrátím ho k sobě obličejem, poznal jsem v něm svého dvojníka.
C C7 F Fmi C G7 C
Tělo jeho bylo, probodáno nožem, čerstvá krev mu z rány utíká.

C G7
R: Ruty, šuty Arizona Texas (Karamba), ruty šuty Arizona má,
C C7 F Fmi C G7 C
Tělo jeho bylo, probodáno nožem, čerstvá krev mu z rány utíká

C G7
3: Praví ke mně hlasem zmirajícím: Parde, příteli můj jediný,
C C7 F Fmi C G7 C
Byla to jen léčka, já to nevěděl, jako starej vůl jsem naletěl

C G7
R: Ruty, šuty Arizona Texas (Karamba), ruty šuty Arizona má,
C C7 F Fmi C G7 C
Byla to jen léčka, já to nevěděl, jako starej vůl jsem naletěl

Hudsonský šífy

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď,
ať do pekla se dříve dohrabem,
johoho, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho. **R:**

Kříž z plastiku

E

Ať si nebe řve a nebo chlístá

A

z plastiku mám svýho Krista

E

H

nad volantem přímo před sebou.

E

V týhle válce se moc lehko chcípá

A

Krista mám u svýho džípa

E

H

E

nad volantem přímo před sebou.

Moje máma mi ho kolem krku dala,
když mě ještě kolíbala
doma, tam co roste bavlna
tam kde jsem v řece štiku chytil,
kde mně Měsíc jasně svítil,
tam, kde můj táta hrob svůj má.

Ať si nebe řve ...

Zbyl mě jenom Kristus a má víra
a v předním skle velká díra,
hadry benzínem načichlý.
Z volantu mi zbyla půlka
a v krku mě pálí kulka
Kristus se houpá na kříži.

Ať si nebe řve ...

Hospoda U tří Bernardýnů

- Ami** **G**
1. //: V hospodě U Tří bernardýnů , v hospodě U Tří bernardýnů,
Ami
v hospodě U Tří bernardýnů
Emi **Ami**
teče pivo proudem.
- ?: //: Jé, jé, to jsou věci //:
jé, jé, to jsou věci,
teče pivo proudem.
- 2.//: Vyvalte sudy na palubu //:
vyvalte sudy na palubu,
teče pivo proudem.
- ?:
3. //: Náš kapitán je zas jak kára //:
náš kapitán je zas jak kára,
teče pivo proudem.
- ?:
4. //: Co uděláme s tím kapitánem //:
co uděláme s tím kapitánem,
teče pivo proudem.
- ?:
5. //: Kapitána hodíme přes palubu //:
kapitána hodíme přes palubu,
teče pivo proudem.
- ?:
6. //: Kapitán už to nerozchodí /.
kapitán už to nerozchodí,
teče pivo proudem.
- ?:
7. Opakovat 1. Sloku
- ?:

Píseň pro čerta

- C**
1. Mikuláš, Mikuláš,
G C
kdo to tady děti straší?
F C
kdo tu řinčí řetězem
G7 C
a proč s tebou přišel sem?

F C
Ref.: Rohatý, rohatý,
G7 C
s kožichem až na paty,
rohatý, rohatý,
černý, střapatý.

2. Kdo jsi, teď už všichni víme,
my se, čerte, nebojíme,
nemáš-li co na práci,
můžeš dělat legraci.
3. Chceš-li ale děti lekat,
nebudeme déle čekat,
pošleme tě nazpátek,
do veselých pohádek.

... kvete mák?
... lámou mák,
... melou mák?
... jedí mák?

Dámy tančí takhle a pak zase takhle...

D	A	D (G, A)
: Ach synku, synku doma-li jsi? :		
: Tatíček se ptal, oral-li jsi? :		
: Oral jsem oral, ale málo :		
: kolečko se mě polámalo. :		
: Když se ti zlámalo, dej ho spravit. :		
: Nauč se synečku hospodařit. :		

Ach, synku, doma-li jsi? tatíček se ptá, oral-li jsi?

Což je ta cesta ušlapaná, šla po ní holka uplakaná, což je ta cesta tvrdá orat, že se nedáme spolu oddat.

Dejme si, hoši, dejme zahrát, však už nám šijou v Praze kabát
a v Hoře Kutné kamizolku, že jsme měli každý hezkou holku.

G
My jsme žáci třetí bé,
D
bereme však na sebe
G
podobu zajíce, žirafy či krabice.
To je pěkná směsice.

G
Můžem bejt i rohože,
D
a to všechno protože,
G
vlastníme nakrátko utržené sluchátko.
Taky jedno zvířátko.

Kdyby se v komnatách

C **Gmi**
K životu na zámku mám jednu poznámku
F **C**
Je tu neveselo, je tutruchlivo
Gmi
V ostatních královstvích nezní tak málo smích
F **C**
Není neveselo, není truchlivo

C7 **F** **Emi**
Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh
Dmi **G** **C**
A na něm akrobati začali kejklovati
C7 **F** **Emi**
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
Dmi **G** **C**
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam duše nařiká
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

